

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7C/171/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111213485
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6111213485.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa J. M. K., N.. XX. XX. XXXX, A. N. S.T. XXXX/XX, D., proti odporcovi v 1/ rade Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, v konaní zastúpenej JUDr. Jánom Hudobom, advokátom, Advokátska kancelária Zvolen, Sládkovičova ulica č. 2, odporcovi v 2/ rade Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, Bratislava, organizačná jednotka Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest, so sídlom Skuteckého 32, Banská Bystrica, IČO: 00 003 328, odporcovi v 3/ rade Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Banskej Bystrici, so sídlom Banská Bystrica, Námestie Ľudovíta Štúra 1, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, Regionálne riaditeľstvo so sídlom Zvolen, Námestie SNP 98/2, o zaplatenie 2 110,89 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca v 1/ rade je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1 593,13 Eur spolu 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 22. 06. 2011 až do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v 1/ rade vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa voči odporcom v 2/ a 3/ rade z a m i e t a .

Súd rozhodne o náhrade trov konania do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 16. 06. 2011 sa pôvodne domáhal náhrady škody od odporcov v 1/ a 2/ rade z dôvodu vzniknutej škody, ktorú utrpel pri dopravnej nehode dňa 15. 09. 2010. V priebehu konania svoj návrh rozšíril aj o odporcu v 3/ rade svojím podaním zo dňa 03. 08. 2012, ktorého súd pripustil do konania ako odporcu v 3/ rade svojím uznesením zo dňa 01. 10. 2012 pod č.k. 7C/171/2011-156, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 01. 2013.

Zároveň navrhovateľ svojím upraveným návrhom zo dňa 01. 08. 2013, ktoré súd pripustil svojím rozhodnutím zo dňa 15. 11. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11. 2013, v ktorom žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporcov v 1/, 2/ a 3/ rade na náhradu škody vo výške 2 110,89 Eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 22. 06. 2011 až do zaplatenia.

Odporcovia v 1/, 2/ a 3/ rade žiadali návrh zamietnuť.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým spôsobom, že dňa 15. 09. 2010 sa stala dopravná nehoda na úseku cesty I. triedy medzi obcami V. - K. a to tak, že na čelnú časť motorového vozidla, ktoré viedol,

spadla skupina stromov, ktorá sa nachádzala pri ceste. Dôsledkom toho motorové vozidlo dostalo šmyk a skončilo prevrátené v priekope mimo cesty. Následkom takejto dopravnej nehody u neho došlo k poškodeniu zdravia a to otrasu mozgu II. stupňa, pohmoždeniu krčnej chrbtice, pohmoždeniu bedrovej chrbtice, ktoré si vyžiadalo dvojtyždňovú práceneschopnosť a následné mesačné liečenie.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody za bolestné v zmysle lekárskeho posudku, ktorý vypracoval posudkový lekár V. V. A. F.P. XX. XX. XXXX, kedy bolestné ohodnotila na 90 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 1 341,-- Eur v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z.

V súvislosti s tvrdením navrhovateľa ohľadne bolestného súd vykonal dokazovanie lekárskeho posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia v časti ohodnotenie bolestného zo dňa 08. 12. 2010 vypracovaného V. V. A., všeobecným lekárom pre dospelých, z ktorého zistil, že táto hodnotila bolestné za poškodenie zdravia u navrhovateľa, kedy začiatok liečenia predstavoval dňom 15. 09. 2010 a ukončené liečenie bolo dňa 13. 10. 2010, pričom utrpel navrhovateľ poškodenie zdravia a to pohmoždenie krčnej chrbtice a pohmoždenie bedrovej chrbtice, spolu s otrasom mozgu II. stupňa. Bodové ohodnotenie bolestného predstavovalo v sumare 90 bodov.

Navrhovateľ si ďalej uplatnil náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti v zmysle § 446 Občianskeho zákonníka, kedy podľa denného vymeriavacieho základu navrhovateľa podľa potvrdenia zo dňa 10. 07. 2013 tak, ako ho vydal zamestnávateľ navrhovateľa a to B. W. Š. F. B. B. D., predstavuje denný vymeriavací základ v rozhodnom období pre výpočet denného vymeriavacieho základu, t. j. v období od 01. 01. 2009 do 31. 12. 2009 sumu 29,1438 Eur.

V zmysle potom platnej právnej úpravy v zmysle § 87 zákona č. 461/2003 Z. z. potom predstavuje úrazový príplatok 3 dni x 55 % x 29,1438 = 48,09 Eur a 13 dní x 25 % x 29,1438 = 94,72 Eur. Teda celkovo si uplatnil navrhovateľ sumu 142,81 Eur.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu škody za zničený kufrík, k preukázaniu výšky škody predložil navrhovateľ čestné prehlásenie o tom, že kufrík zakúpil v roku 2010 od súkromnej osoby za cenu 700,-- Kč, čo predstavuje sumu 27,34 Eur, pričom vzhľadom na čiastočné opotrebenie tohto kufríka si uplatnil navrhovateľ náhradu škody vo výške 19,56 Eur.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu škody za zničené okuliare, pričom predložil pokladničné doklady o zakúpení týchto okuliarov zo dňa 14. 05. 2010, z ktorého vyplýva, že za tieto uhradil celkovo 15 172,-- Kč a za montáž týchto okuliarov 1 530,-- Kč. Súd vykonal dokazovanie týmito pokladničnými dokladmi, pričom navrhovateľ tvrdil, že v dôsledku dopravnej nehody sa okuliare úplne zničili, pričom vzhľadom na čiastočné opotrebenie okuliarov si uplatnil škodu vo výške 12 734,-- Kč, v prepočte 498,20 Eur.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že si uplatňuje náhradu škody za odtiahnutie nepojazdného motorového vozidla vo výške 50,-- Eur, pričom súd v tejto súvislosti vykonal dokazovanie predloženou faktúrou č. 127/2010.

Navrhovateľ si ďalej uplatnil náhradu za výdavky spojené s liečbou a ošetrovaním u lekárov v celkovej výške 59,32 Eur, pričom v tejto súvislosti predložil o týchto skutočnostiach doklady, ktorými súd vykonal aj dokazovanie. Jedná sa príjmový doklad zo dňa 08. 12. 2010 za vypracovanie lekárskeho posudku vo výške 10,-- Eur, príjmového pokladničného dokladu zo dňa 13. 10. 2010 a to písomné potvrdenie lekára vo výške 3,50 Eur, príjmový doklad zo dňa 17. 09. 2010 za vyšetrenie vo výške 5,-- Eur, príjmový pokladničný doklad zo dňa 05. 10. 2010 za rehabilitačnú liečbu vo výške 25,-- Eur a pokladničné doklady zo dňa 28. 09. 2010 ako doplatku za lieky vo výške 10,12 Eur a 16. 09. 2010 vo výške 5,70 Eur.

Celková škoda, ktorú si navrhovateľ týmto spôsobom uplatnil potom predstavovala sumu 2 110,89 Eur.

Súd ďalej vykonal dokazovanie záznamom Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, Okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 27. 10. 2010 pod č. Y.-F.-R.-F.-XXX/XXXX, z ktorého zistil, že vec ohľadne priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 15. 09. 2010 došlo k odloženiu tejto veci, pretože bolo zistené, že sa nejedná o podozrenie z priestupku a vec bola odložená. Z uvedeného záznamu vyplýva, že dňa 15. 09. 2010 o 19.50 h došlo na ceste I/50 v kilometri 268,30 medzi obcou Píla a križovatkou na F. A. k dopravnej nehode tým spôsobom, že vodič osobného motorového

vozidla Mitsubishi carizma, ev. č. D. XXXBO, t. j. navrhovateľ viedol vozidlo v smere z Lučenca na Zvolen, pričom v uvedenom kilometri mu na prednú časť vozidla a čelné sklo spadlo z pravej strany z rozmočenej pôdy strom vymytých plytkých koreňov, následkom čoho s vozidlom zišiel mimo komunikáciu vpravo, kde sa s vozidlom prevrátil na strechu. Kmeň stromu sa nachádzal vpravo vedľa komunikácie v smere od Lučenca na Zvolen vo vzdialenosti 11,5 m. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu vodiča s dobou liečenia od 15. 09. 2010 do 30. 09. 2010.

Navrhovateľ teda uviedol, že odporca v 1/ rade napriek výzve zo strany odporcu v 2/ rade zo dňa 14. 06. 2010 tak, ako bola predložená v konaní, z ktorého listu potom vyplýva, že kontrolou cesty I/50 bolo zistené, že v tesnej blízkosti cesty po oboch stranách na úseku medzi obcami Píla a Pod Kriváňom sa nachádzajú vyvrátené stromy, pričom predmetné stromy zabraňujú plynulému odtoku povrchových vôd v odvodňovacom zariadení cesty, následkom čoho môže dôjsť k podmáčaniu cestného telesa a k ohrozeniu stability cestnej komunikácie, pričom v prípade zosunutia drevín na vozovku môže dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti cestnej premávky na tejto ceste. Odporca v 2/ rade žiadal, aby odporca v 1/ rade odstránil tieto stromy, cestný pozemok vyčistil a uviedol do pôvodného stavu. Navrhovateľ tvrdil, že týmto spôsobom je daná zodpovednosť odporcu v 1/ rade, pričom k právnej zodpovednosti odporcu v 2/ rade sa bližšie nevyjadril. Uviedol ďalej, že zodpovednosť na strane odporcu v 3/ rade je daná tým spôsobom, že ako štátny orgán mal vykonať štátny dozor nad bezpečnosťou ciest a pokiaľ by zistil nejakú závalu, mal vyzvať príslušnú osobu na zjednanie nápravy resp. vykonať kroky v súlade s pravidelnou kontrolou pozemných komunikácií tak, ako je to uvedené v § 3c zákona č. 135/1961 Zb. Pokiaľ takéto kontroly odporca v 3/ rade nevykonával, je zodpovedný za stav komunikácií.

Navrhovateľ osobne vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 15. 09. 2010 v čase okolo 19.00 h sa vracal po ceste, pričom táto bola vlhká a po ceste boli drobné prehánky, pričom išiel primeranou rýchlosťou, dodržiaval riadny odstup od ďalších áut, ktoré išli pred ním, pričom oproti išla väčšia skupina áut. Vtedy zbadal, že niečo padá, pričom sa jednalo o viacej stromov, ktoré mu padli na prednú kapotu, pravý stĺpik a čelné sklo, pričom si pamätal len toľko, že auto stočil doprava, kde bol kameň, do ktorého narazil, auto sa stočilo a prevrátilo na strechu. Následne prišli policajti, hasiči a záchranka, kedy bolo rozhodnuté o tom, že bude prevezený do nemocnice v Lučenci. Uviedol, že stromy padali po jeho pravej strane kolmo na vozovku tým spôsobom, že zasiahlo kapotu, stĺpik a čelné sklo. Uviedol, že týchto stromov bolo minimálne dva alebo tri, pričom on sám si urobil fotodokumentáciu, ktorú v konaní aj predložil.

Odporca v 1/ rade v konaní tvrdil, že žiada návrh navrhovateľa zamietnuť, pretože v danom prípade nie sú preukázané znaky zodpovednosti v súvislosti s ustanovením § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že okolnosti príčiny vzniku dopravnej nehody sú založené len na tvrdeniach navrhovateľa, pričom tieto neboli žiadnym objektívnym spôsobom v konaní preukázané. Uviedol, že v rámci vyjadrenia Slovenského hydrometeorologického ústavu vyplýva, že v rozhodnom období boli poveternostné a meteorologické podmienky také, že pôda pri ceste bola podmáčaná a mohlo dôjsť k vyvráteniu stromov. Tak isto z listu Hasičského záchranného zboru v Lučenci vyplýva, že počet výjazdov k takémuto typu udalosti bola v tomto rozhodnom období zvýšená. Uviedol, že v tomto prípade tu nemohla existovať nejaká generálna prevencia, pretože v danom prípade sa jednalo o zdravé stromy, ktoré boli vyvrátené aj s konármi, tieto sa museli píliť, teda nešlo o stromy vyschnuté, ktoré by sa zlomili. V tejto súvislosti odporca v 1/ rade uviedol, že teda nie je preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany odporcu v 1/ rade a udalosť považuje za vec náhody. Zároveň uviedol, že neuznáva škodu najmä čo sa týka vecnej škody a to škody na okuliarech a kufríka, pričom nie je zrejmé, či k ich poškodeniu došlo práve v súvislosti s dopravnou nehodou.

Odporca v 2/ rade vo svojom písomnom vyjadrení resp. ústne na pojednávaní uviedol, že strom, ktorý spadol na predmetnú časť vozidla navrhovateľa nebol súčasťou cestou I/50 a netvoril tzv. cestnú zeleň predmetnej komunikácie. Strom bol súčasťou lesného porastu nachádzajúceho sa na pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky v Správe lesov Slovenskej republiky, štátny podnik. Jedná sa o parcelu KN registra Z. Č.. XXXX/XXX v kat. úz. Mýtňa, pričom súd v tejto súvislosti vykonal dokazovanie Listom vlastníctva č. 1578, z ktorého vyplýva, že táto skutočnosť tvrdená odporcom v 2/ rade je osvedčená. Odporca v 2/ rade ďalej uviedol, že strom resp. porast je vo vlastníctve a správe vlastníka a správcu predmetného pozemku, na základe ktorého potom vyplýva, že strom, ktorým bola navrhovateľovi spôsobená škoda, bol vo vlastníctve a správe odporcu v 1/ rade.

Odporca v 2/ rade ďalej uviedol, že on neporušil žiadnu právnu povinnosť ustanovenú zákonom, nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania, pričom navrhovateľ nepreukázal žiadne konkrétne protiprávne konanie či porušenie ustanovenia všeobecného záväzného právneho predpisu odporcu v 2/ rade, z ktorého by vyplývalo, že tu existuje teda jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, teda porušenie právnej povinnosti. Z tohto dôvodu teda v danom prípade neexistuje ani príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a existenciou vzniknutej škody. Z tohto dôvodu poukázal na to, že u neho neexistuje pasívna legitímácia a z tohto dôvodu mal byť návrh voči nemu zamietnutý.

Zároveň odporca v 2/ rade uviedol, že koncom roka 2010, t. j. v čase po dopravnej nehode inicioval stretnutie dňa 09. 12. 2010, o čom predložil v konaní aj dôkaz za účasti zástupcov odporcov v 2/ rade a tak isto zástupcov odporcu v 3/ rade za účelom riešenia situácie príhľadného porastu k ceste I/50 po obidvoch stranách cesty, ktorá ohrozovala bezpečnosť cestnej premávky. Na rokovaní zástupcovia odporcu v 1/ rade prijali svoju zodpovednosť a zaviazali sa na vlastné náklady a vlastnou činnosťou odstrániť porast, akútne ohrozujúci bezpečnosť premávky na ceste I/50. Z tohto dôvodu odporca v 2/ rade a príslušníci policajného zboru poskytli vlastníkovi pozemkov pri odstraňovaní porastu súčinnosť formou zabezpečenia uzávierky cesty a riadenia premávky.

Odporca v 3/ rade vo svojich vyjadreniach uviedol, že v zmysle zákona č. 534/2003 Z. z., o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií, je správnym orgánom pre cesty I. triedy. Cesta I/50 je vo vlastníctve štátu Slovenskej republiky, v správe Slovenskej správy ciest, Investičná výstavba a správa ciest v Banskej Bystrici, pričom lesné pozemky, ktoré sa nachádzajú popri ceste sa nachádzajú za hranicou cestného pozemku a teda pozemky a v tejto súvislosti aj stromy sú vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe Lesov SR, štátny podnik, v zmysle zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch.

Odporca v 3/ rade uviedol, že v zmysle zákona č. 135/1961 Zb. vykonáva štátny odborný dozor nad pozemnými komunikáciami a teda aj nad cestami I. triedy, pričom pri zabezpečení ochrany pozemných komunikácií, pričom pri zabezpečení ochrany pozemných komunikácií dozerajú, či sa dodržiavajú povinnosti a podmienky užívania pozemných komunikácií stanovených týmto zákonom ako aj vydávajú opatrenia cestných správnych orgánov.

Takéto kontroly sú vykonávané na základe plánu kontrolnej činnosti, ktoré podlieha schváleniu Ministerstva dopravy Slovenskej republiky.

Odporca v 3/ rade ďalej uviedol, že ich úrad vykonáva kontrolu na základe teda kontrolných činností, ktoré sú plánované, pričom sa jedná aj o mimoriadne kontroly na základe podnetov resp. zistenia z vlastnej činnosti. Uviedol ďalej, že ich úrad nie je správcom cesty, je len orgánom štátnej správy a ich kompetencie nastupujú až vtedy, keď je potrebné vykonať štátny odborný dozor na základe podnetu, ktorý by oni sami šetrili. Z tohto dôvodu namietal odporca v 3/ rade svoju pasívnu legitímáciu a žiadal návrh voči nemu zamietnuť ako nedôvodný.

Do konania z podnetu odporcu v 2/ rade vstúpil vedľajší účastník, a to Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. a to z dôvodu, že odporca v 2/ rade má uzavretú poisťovňu zmluvu ohľadne zodpovednosti za škodu č. XXXXXXXXXX.

Vedľajší účastník vo svojej výpovedi uviedol, že v danom prípade nie je daná zodpovednosť odporcu v 2/ rade, pretože objektívna zodpovednosť je vymedzená v § 9 ods.1 zákona č. 135/61 Zb., pričom táto vychádza z toho, že škoda, ktorá je uplatňovaná voči správcovi ciest vznikla v súvislosti so závadou v zjazdnosti buď diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 12 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorá konkretizuje a definuje závady v zjazdnosti. Takýmito závadami v zjazdnosti sú najmä ojedinelé výtlky, výmole, hrbole resp. spadnuté stromy a kamene. Vedľajší účastník na strane odporcu v 2/ rade teda tvrdil, že z gramatického výkladu slovného spojenia spadnuté stromy je zrejmé, že sa musí jednať o stromy, ktoré spadli na cestu a na nej sa nachádzajú, sú nehybné a tvoria prekážku v zjazdnosti. Teda len spadnutý strom môže byť prekážkou v zjazdnosti, nakoľko zabraňuje plynulej premávke na komunikácii. V danom prípade však sa jednalo o iný prípad, kedy padajúci strom spôsobil dopravnú nehodu teda bol v pohybe a pred tým nepredstavoval prekážku v zjazdnosti. Z tohto dôvodu je vylúčená zodpovednosť správcu ciest v danom prípade a žiadal žalobu voči odporcovi v 2/ rade zamietnuť.

Súd vo veci vykonal ďalej dokazovanie vyjadrením Okresného riaditeľstva hasičského záchranného zboru v Lučenci zo dňa 14. 03. 2012, z ktorého je zrejmé, že k dopravnej nehode boli privolaní dňa 15. 09. 2010 v čase o 19.41 h, kedy bol políciou nahlásený technický zásah a to spadnuté stromy na štátnej ceste I/50 za obcou Mýtna smerom na obec Podkriváň. Na miesto zásahu boli vyslaní príslušníci z hasičskej stanice v Lučenci, pričom bolo zistené, že sa jednalo o dopravnú nehodu osobného motorového vozidla V. E., Z.. Č.. D. XXXBO, na ktorý spadol celý strom, pričom došlo k prevráteniu osobného motorového vozidla na strechu a pri nehode došlo k zraneniu vodiča. Po zdokumentovaní nehody dopravnou políciou bol strom a konáre z vozidla odstránené, po príchode odťahovej služby bolo vozidlo naložené na odťah. Zároveň Okresné riaditeľstvo hasičského záchranného zboru v Lučenci v tomto liste oznámil, že v roku 2010 sa jednalo o rok z pohľadu zásahovej činnosti ako nad mieru namáhavý pri zdolávaní technických zásahov, pri povodniach, zosuvoch a pádoch stromov na cestné komunikácie, pričom takýchto technických zásahov bol zvýšený počet, ktorý bol ovplyvnený enormnou zvýšenou zrážkovou činnosťou.

Súd vo veci ďalej vykonal dokazovanie vyjadrením Slovenského hydrometeorologického ústavu zo dňa 13. 08. 2012, z ktorého je zrejmé, že v lokalitách obce W. P. F. A. v období od 01. 09. 2010 do 15. 09. 2010 spadlo nadnormálne množstvo zrážok, ktoré predstavovalo 126 % mesačného zrážkového normálu. Dňa 15. 09. 2010 bol zaznamenaný lokálny výskyt silného až búrlivého vetra. Spolupôsobenie rozmočeného pôdneho podložia a silného vetra predstavovalo zvýšené riziko výskytu vetrových vývrátov a polomov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie ďalej výsluchom svedka V. Š., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 2010 pracoval na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Lučenci ako starší referent, pričom mal na starosti aj výjazdy k dopravným nehodám. Uviedol, že si okolnosti dopravnej nehody nepamätá presne, avšak vie, že sa malo jednať o úsek cesty I/50 v kilometri 268,30 medzi obcou W. a križovatkou na F. A., kedy sa jednalo o úsek, na ktorom bývali častejšie dopravné nehody. Svedok ďalej uviedol, že potom čo nahliadol do spisového materiálu si spomína na to, že sa malo jednať o dopravnú nehodu, kedy strom bol vyvrátený a koruna spadla na kapotu motorového vozidla. Túto skutočnosť mal ozrejmenú aj z fotodokumentácie, ktorá je založená v spise. Pri riešení dopravnej nehody sa zisťujú príčiny vzniku takejto dopravnej nehody a kto je vinníkom dopravnej nehody, pričom v rámci tohto vyšetrovania bola vylúčená vina vodiča. Uviedol, že v rámci šetrenia tak, ako bolo spracované, potom vyplýva, že na motorové vozidlo musel strom spadnúť a nešlo o situáciu, kedy motorové vozidlo narazilo do už spadnutého stromu.

Podľa § 1 ods.1 zákona č. 135/1961 Zb., tento zákon upravuje výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy (§ 3) a orgánov štátneho odborného dozoru (§ 3c) vo veciach pozemných komunikácií.

Podľa § 1 ods.3 citovaného zákona v znení účinnom v čase dopravnej nehody, pozemnú komunikáciu tvorí cestné teleso a jej súčasti. Cestné teleso je ohraničené vonkajšími hranami priekop, rigolov, násypov a zárezov svahov, zárubných a obkladových múrov, päťou oporných múrov a pri miestnych komunikáciách pol metra za zvýšenými obrubami chodníkov alebo zelených pásov.

Podľa § 8 ods.1 vyhlášky č. 35/1984 Zb. prvá veta, cestný pozemok tvorí teleso diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a cestné pomocné pozemky.

Podľa § 17 ods.3 citovanej vyhlášky, šírka pruhu cestného pomocného pozemku má byť 60 centimetrov po oboch stranách vonkajšieho okraja telesa diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie.

Podľa § 9 ods.1 zákona č. 135/1961 Zb., závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez prieťahov povinní odstraňovať ich správcovia.

Podľa § 12 ods.1 a 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb., zjazdnosť diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je taký stav týchto komunikácií, ktorý umožňuje bezpečnú jazdu motorových i nemotorových vozidiel prispôsobenú dopravnotechnickému stavu týchto komunikácií, poveternostným podmienkam a ďalším okolnostiam, ktoré môže vodič predvídať.

Závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Závadami v zjazdnosti sú najmä ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje.

Podľa § 3c ods.1 písm.b) a ods.2 zákona č. 135/1961 Zb., štátny odborný dozor nad pozemnými komunikáciami vykonávajú nad cestami I. triedy krajské úrady dopravy.

Orgány štátneho odborného dozoru dbajú na zabezpečenie ochrany pozemných komunikácií a dozerajú, či sa dodržiavajú povinnosti a podmienky užívania pozemných komunikácií ustanovené týmto zákonom, predpismi vydanými na jeho vykonanie, ako aj opatrenia cestných správnych orgánov.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 446 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 3 ods.1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z., náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Podľa § 5 ods.1 citovaného zákona, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku.

Podľa § 87 zákona č. 461/2003 Z. z., suma úrazového príplatku je:

- a) 55% denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 84 od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania do tretieho dňa tejto dočasnej pracovnej neschopnosti,
- b) 25 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 84 od štvrtého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania.

Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov mal v konaní za preukázané, že dňa 15. 09. 2010 sa stala dopravná nehoda, ktorej účastníkom bol navrhovateľ a to na úseku cesty I. triedy medzi obcami V. P. K., kedy na čelnú časť motorového vozidla, ktoré viedol navrhovateľ, spadla skupina stromov, ktoré sa nachádzali pri ceste. Následkom takejto udalosti zišiel navrhovateľ z cesty mimo nej, kde došlo k prevráteniu motorového vozidla, pričom navrhovateľ utrpel v dôsledku takejto dopravnej nehody zranenia. Jednalo sa o otras mozgu 2. stupňa, pohmoždenie krčnej chrbtice, pohmoždenie bedrovej chrbtice, pričom tieto poškodenia zdravia si vyžiadali práceneschopnosť u navrhovateľa.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že cesta I/50 je vo vlastníctve štátu Slovenskej republiky v správe Slovenskej správy ciest, Investičná výstavba a správa ciest Banská Bystrica, t. j. odporcu v 2/ rade, kedy sa jedná o právnickú osobu zriadenú ministerstvom za účelom výkonu správy ciest I. triedy. Navrhovateľ odvodzoval zodpovednosť odporcu v 2/ rade z jeho objektívnej zodpovednosti tak, ako je ustanovená v zmysle zákona č. 135/1961 Zb., kde táto zodpovednosť odporcu v 2/ rade dopadá najmä v závažných prípadoch v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií. Zároveň vyhláška č. 35/1984 Zb. určuje a definuje

pojmy závady v zjazdnosti, medzi ktoré okrem iného patria aj spadnuté stromy a kamene. Z gramatického výkladu slovného spojenia spadnuté stromy je však zrejmé, že sa musí jednať o stromy, ktoré na cestu už spadli, nachádzajú sa na nej a tvoria prekážku v zjazdnosti. V danom prípade sa však jedná o inú situáciu, kedy počas vedenia motorového vozidla navrhovateľom na jeho motorové vozidlo v priebehu jazdy spadli stromy, resp. skupina stromov na prednú kapotu, čelné sklo, pričom takáto okolnosť spôsobila reakciu navrhovateľa v tom zmysle, že tento zišiel z cestného telesa mimo jeho časť a zrejme po narazení do kameňa stojaceho mimo cestného telesa, došlo k prevráteniu tohto motorového vozidla a následkom bol vznik škody u navrhovateľa. Z uvedeného je zrejmé, že objektívna zodpovednosť odporcu v 2/ rade v danom prípade nie je daná, teda nie je pasívne legitimovaný v tomto spore, pretože sa nejednalo o už spadnutý strom, ale strom v pohybe, ktorý spadol na motorové vozidlo navrhovateľa v priebehu jeho vedenia. Z tohto dôvodu je zrejmé, že zodpovednosť odporcu v 2/ rade je vylúčená tak, ako je ustanovené v § 12 ods.2 vyhlášky č. 35/1984 Zb., pretože sa nejednalo o závalu v zjazdnosti uvedenej komunikácie. Uvedený názor podporuje aj predložené rozhodnutie Krajského súdu v Žiline tak, ako ho predložil vedľajší účastník do konania pod sp. zn. 13Cob/149/2009 zo dňa 25. 11. 2009.

Súd taktiež konštatuje, že v danom prípade nie je daná zodpovednosť ani odporcu v 3/ rade a teda v spore nie je pasívne legitimovaný, pretože sa jedná o orgán štátneho odborného dozoru nad pozemnými komunikáciami, ktoré dozerajú a dodržiavajú nad plneniami povinností a podmienok užívania pozemných komunikácií ustanovených zákonom č. 135/1961 Zb. a pokiaľ by mal súd konštatovať jeho všeobecnú preventívnu povinnosť v zmysle vykonávania dozoru, v takomto prípade išlo by o výklad príliš extenzívny nad rámec povinností uložených zákonom. V danom prípade navrhovateľ nepreukázal také porušenie právnej povinnosti u odporcu v 2/ rade, na základe ktorej by súd mohol konštatovať vznik zodpovednostného vzťahu za splnenia ďalších atribútov pre rozhodnutie o prípadnej náhrade škody.

Z týchto dôvodov preto súd návrh navrhovateľa voči odporcom v 2/ a 3/ rade zamietol ako nedôvodný.

Súd ďalej z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že lesné pozemky nachádzajúce sa vedľa cesty I/50 sa teda nachádzajú za hranicou cestného pozemku, pričom tieto pozemky a k nim prislúchajúce stromy sú vo vlastníctve štátu Slovenskej republiky v správe Lesov SR, štátny podnik Banská Bystrica, t. j. v 1/ rade.

Táto skutočnosť vyplýva aj z listu vlastníctva tak, ako bol v konaní predložený.

Súd konštatuje, že konanie sporové je ovládané zásadou prejednávacou, kde iniciatíva na zhromažďovanie skutkového základu leží zásadne na účastníkoch konania, pričom len konanie nesporové je ovládané zásadou vyšetrovacou.

Súd v konaní zisťuje skutkový stav veci, pričom ide o to, aby poznatky súdu o skutočnostiach boli v súlade a to čo možno v najvernejšom súlade s objektívnou realitou. Treba zdôrazniť, že absolútny stav objektívnej reality sa dokazovaním nikdy nemôže dosiahnuť. Súdom sa k nej môže len priblížiť. Súdom získava poznatky určeným postupom v zmysle občianskeho súdneho poriadku, teda procesným dokazovaním. Pre túto činnosť sú vždy nutné tvrdenia o rozhodujúcich skutočnostiach, pričom v procese sa súdom dokazuje pravdivosť tvrdenia o týchto skutočnostiach, o ktorých sa súdom dozvedá z prednesu účastníkov konania a z výsledkov dokazovania. Tieto povinnosti sú uložené v ustanoveniach § 79 ods.1 OSP a v § 101 ods.1 OSP.

Konštrukcia zodpovednosti za škodu v občianskom práve patrí k tým inštitútom, ktoré sú zásadne dotvárané jednak teóriou a tak isto vydanou judikatúrou. V tejto súvislosti súd konštatuje, že napriek tomu, že zákon výslovne neuvádza predpoklady zodpovednosti za škodu, tieto sú definované právnou teóriou a ich obsah je potom následne doplňovaný súdnou praxou. V danom prípade medzi takéto predpoklady patria porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi, poprípade zavinenie.

V tejto súvislosti súd uvádza, že protiprávny úkon sa skladá zo samotnej protiprávnosti a z úkonu, pričom protiprávnosť úkonu je charakterizovaná ako rozpor s objektívnym právom teda právnym poriadkom ako jednotnou kategóriou. Protiprávnosť môže byť výsledkom činností fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá spočíva buď v konaní alebo v opomenutí. Takýto úkon musí byť kvalifikovaný ako protiprávny a požaduje

sa, aby bolo porušením právnej povinnosti určitého subjektu aj uložená. Právna povinnosť vyplýva buď priamo z právneho predpisu alebo zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor právneho úkonu s právnym predpisom je daný nielen tam, kde tento úkon priamo právne predpisy porušuje, ale aj tam, kde právne predpisy obchádza. Protiprávnosť úkonu sa teda nedá predpokladať a poškodený má povinnosť túto v spore preukázať.

Takúto protiprávnosť v konaní súd u odporcov v 2/ a 3/ rade nemal za preukázanú zo strany navrhovateľa, čo malo za následok zamietnutie návrhu voči odporcom v 2/ a 3/ rade.

Iná situácia je vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade, kedy spôsobenie škody je spoločensky nežiadajúci jav a občiansky zákonník kladie dôraz aj na predchádzanie škôd a teda prevenciu. Takáto generálna prevenčná povinnosť je vyjadrená v ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka, ktorý stanoví, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a na životnom prostredí. Táto všeobecná prevenčná povinnosť je záväznou právnou povinnosťou a jej nedodržanie treba vykladať tak, že sa jedná o chovanie, ktoré je v rozpore s právom a je teda chovaním protiprávnym.

V prejednávanej veci súd konštatuje, že zo strany odporcu v 1/ rade bolo preukázané takéto protiprávne konanie tým spôsobom, že tento neurobil vhodné opatrenia na odstránenie takého stavu, ktorý by mohol viesť ku vzniku škôd. Okolnosti, na ktoré poukazoval odporca v 1/ rade a to práve zlé poveternostné podmienky v danom období, kedy pôda bola podmáčaná a aj zo správy Slovenského hydrometeorologického ústavu vyplýva, že v tomto období bolo počasie veterné, viedlo k takej situácii, ktorá spôsobila vznik škody u navrhovateľa a to tým spôsobom, že počas jeho vedenia motorového vozidla na jeho motorové vozidlo padli stromy, ktoré boli vyvrátené pod vplyvom poveternostných podmienok. Práve za tejto situácie mal odporca v 1/ rade vykonať všetky opatrenia smerujúce k tomu, aby k takejto situácii nedochádzalo, resp. aj v danom prípade nedošlo.

Ďalším nevyhnutným atribútom pri skúmaní existencie práva na zodpovednosť za škodu je vznik škody, ktorá je predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Pojem škody je definovaný tak, že sa jedná o majetkovú ujmu, teda ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Takáto majetková ujma musí existovať a musí byť vyjadriteľná v peniazoch. Súd konštatuje, že v danom prípade mal súd za preukázanú existenciu vzniku takejto škody, ktorá pozostávala z náhrady škody na zdraví v zmysle ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka, ktorá bola podľa lekárskeho posudku zo dňa 08. 12. 2010 ohodnotená na 90 bodov v zmysle § 5 ods.1 Zákona č. 437/2004 Z. z. Takáto náhrada za bolesť bola teda uplatnená vo výške 1 341,-- Eur (90 bodov x 2 % zo 744,50 Eur, čo je priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve). Zároveň si navrhovateľ uplatnil právo na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, kedy v zmysle § 87 zákona č. 461/2003 Z. z. sa jedná o úrazový príplatok, ktorý bol zistený z denného vymeriavacieho základu, ktorý predstavoval sumu 29,1438 Eur, čo za 3 dni x 55 % z denného vymeriavacieho základu predstavuje sumu 48,09 Eur a za 13 dní x 25 % x 29,1438 predstavuje sumu 94,72 Eur. Spolu tento úrazový príplatok predstavuje sumu 142,81 Eur. Zároveň si navrhovateľ uplatnil právo za zničený kufrík vo výške 19,56 Eur a náhradu za zničené okuliare vo výške 498,20 Eur.

Navrhovateľovi ďalej vznikla škoda za odťah nepojazdného motorového vozidla vo výške 50,-- Eur a v zmysle predložených listinných dôkazov navrhovateľ preukázal aj náklady spojené s liečbou a ošetrovaním u lekárov za vypracované lekárske posudky, písomné potvrdenie lekára, rehabilitačnú liečbu a vyšetrenie, spolu s doplatkom za lieky tak, ako sú špecifikované v tomto odôvodnení vyššie uvedené vo výške 59,32 Eur.

Ďalším atribútom prípadnej zodpovednosti za náhradu škody je jednoznačné zistenie existencie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Takéto zistenie príčinnej súvislosti znamená, že je treba z celého reťazca všeobecných príčin vysledovať len príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť škodu. Je potrebné zistiť, či bola spôsobená škoda v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčiny tejto škody. Takýmito skutočnosťami teda príčinami môže byť protiprávny úkon určitým spôsobom kvalifikovaná škodová udalosť. Súd teda v konaní zisťuje, či vzhľadom ku konkrétnej škode niektorá z týchto skutočností je príčinou vzniku škody a či túto skutočnú škodu aj spôsobila. Príčinná súvislosť musí byť v konaní bezpečne preukázaná a nestačí iba jej pravdepodobnosť, teda nejedná sa o také príčiny vzniku škody, bez ktorých by škodlivý následok nebol nastal a je ich treba posudzovať z hľadiska toho, čo išlo o konanie alebo opomenutie protiprávne. Takáto

dôkazná povinnosť je na strane poškodeného, v danom prípade navrhovateľa. Je možné konštatovať, že predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím a následkom teda vzniknutou škodou. Takáto príčinná súvislosť musí byť v konaní nielen tvrdená, ale aj bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, kedy bremeno tvrdenia a dôkazná povinnosť, teda dôkazné bremeno v civilnom procese zaťažuje v zásade navrhovateľa. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť bezprostredný a bezpečne preukázaný. Samotná škoda ani samotné porušenie právnej povinnosti teda ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a k tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinnú súvislosť taktiež nemožno zamieňať iba s časovou nadväznosťou a súvislosťou, teda musí sa jednať o takú skutočnosť, bez ktorej by ku škodlivému následku nedošlo a teda musí byť v konaní preukázané, že škoda by nenastala bez tejto príčiny.

Súd konštatuje, že v zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ v konaní nepreukázal jednoznačným spôsobom, že k poškodeniu a teda zničeniu jeho kufríka došlo práve v súvislosti s touto dopravnou nehodou a okolnosti ohľadne toho, že kufrík bol pri dopravnej nehode poškodený a zostal úplne nefunkčný, zostalo len v rovine tvrdenia navrhovateľa. Tá istá situácia platí aj pre návrh navrhovateľa na náhradu škody v časti za zničené okuliare, kedy síce navrhovateľ preukázal fotografiami okuliare, ktoré boli do určitej miery poškodené, avšak súdu jednoznačným spôsobom nepreukázal, že k ich poškodeniu došlo v priamej príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody.

Súd preto návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovieť nemohol a jeho návrh v tejto časti zamietol ako nedôvodný.

Súd naopak konštatuje, že pri nároku navrhovateľa na náhradu škody v zmysle § 444 Občianskeho zákonníka a § 446 ohľadne úrazového príplatku pri náhrade za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, sú splnené všetky atribúty pre priznanie takéhoto práva na náhradu škody, a preto súd návrhu v tejto časti navrhovateľovi vyhovel a priznal mu nárok tak, ako bol uplatnený žalobou. Zároveň súd priznal navrhovateľovi po splnení všetkých atribútov pre priznanie práva na náhradu škody aj v časti náhrady za odtiahnutie nepojazdného motorového vozidla, ktoré súdu preukázal a tak isto náhrady škody za výdavky, ktoré boli spojené s liečbou a lekárskeým ošetrením. V tejto časti taktiež návrhu navrhovateľa v rozsahu 59,32 Eur vyhovel.

Súd zároveň rozhodol v zmysle § 151 ods.3 OSP o tom, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.